

Наташа Бартула

Мачак Марко и друге приче

илустровао Алекса Јовановић

Креативни центар

Мачак Марко и друге приче

прво издање

аутор **Наташа Бартула** • илустратор **Алекса Јовановић**
уредник **Славица Марковић** • лектор **Виолета Бабић** • ликовни уредник **Душан Павлић**

издаје: **Креативни центар**, Градиштанска 8, Београд • телефони: 011/ 38 20 483, 38 20 464, 24 40 659
e-mail: info@kreativnicentar.rs • www.kreativnicentar.rs

штампа Графипроф, Београд

тираж 2.000

copyright©Kreativni centar 2015

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-93-32

БАРТУЛА, Наташа, 1965

Мачак Марко и друге приче /
Наташа Бартула ; илустровао Алекса
Јовановић. - Београд : Креативни центар,
2015 (Београд : Графипроф). - 31
стр. : илустр. ; 26 см. - (Шумске
приче / Креативни центар)

Тираж 2.000.

ISBN 978-86-529-0197-5

COBISS.SR-ID 212798476

Наташа Бартула

Мачак Марко и друге приче

илустровао *Алекса Јовановић*

Креативни центар

Садржај

5

Мачак Марко

12

Меда Брунда

23

Шумски ресторан

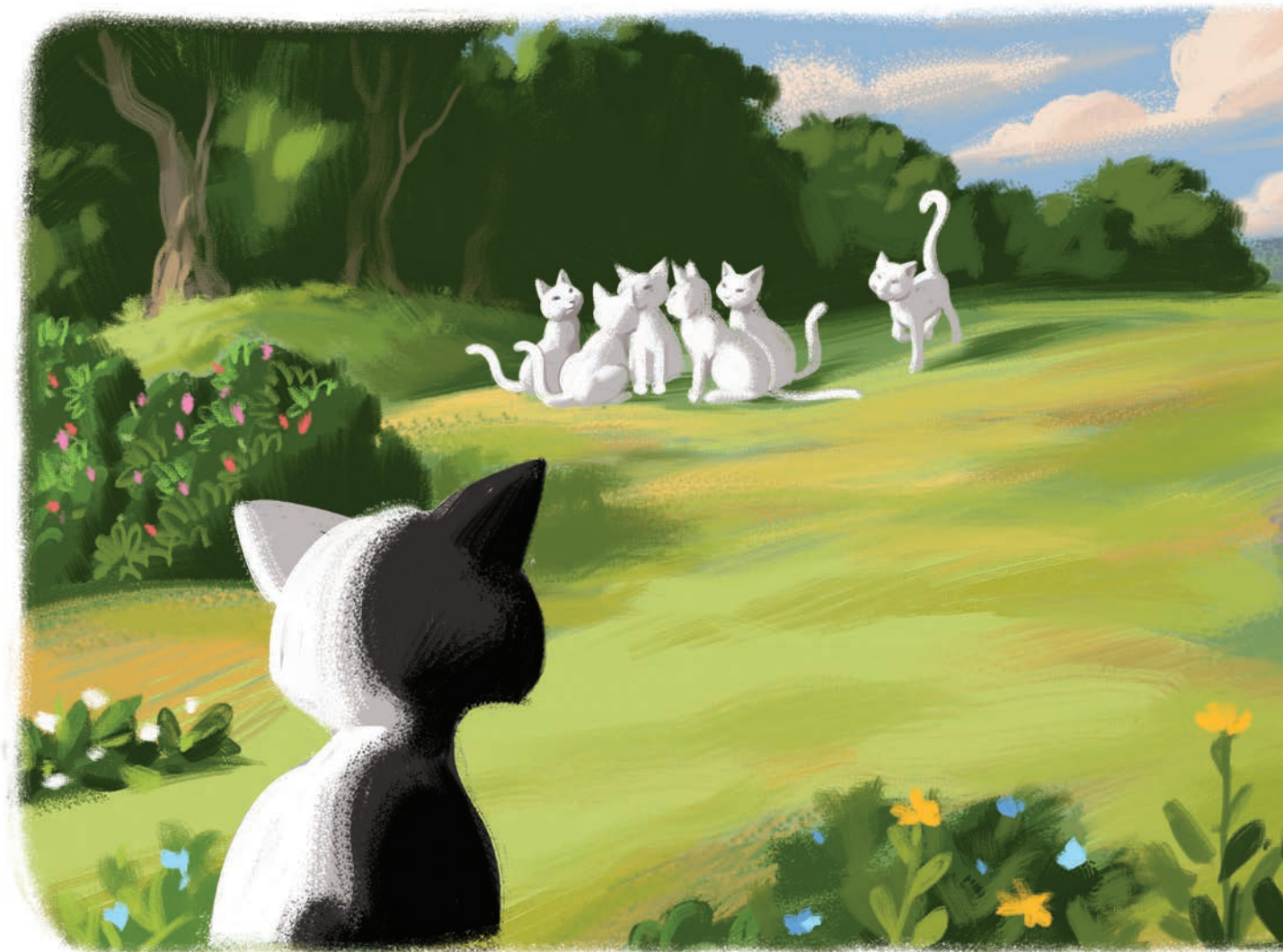
Мачак Марко

Мачак Марко се није разликовао од осталих мачака. Маукао је и прео када је био задовољан и срећан. А кад је био љут, опасно је фрктао накострешене длаке и испружених предњих шапа са оштрим канџама спремним за борбу. Ипак, Марко није био као остале мачке. Био је пола црн, а пола бео. Његови родитељи били су поносни на своје мезимче и веровали су да је Марко најлепша маца на свету.

„Нико нема тако лепо маче!“, хвалили су се. Уместо одговора други би обично мрмљали и мењали тему.

Када су срећни родитељи водили Марка у шетњу, примећивали су радознале погледе пролазника.

„Мора да мисле како је наше маче врло лепо кад га толико загледају“, поносно су се смешкали.

Време је пролазило. Марко је одрастао и почео да излази из куће без маме и тате.

„Довољно сам велики да се бринем о себи“, говорио је забринутим родитељима. „Не секирајте се, не могу да будем само с вама. Потребни су ми пријатељи.“

Мачак Марко почео је да проводи све више времена ван куће. Био је изненађен када је схватио да је једина црно-бела мачка у друштву. Све друге маце биле су беле или црне и ниједна од њих није личила на Марка. Приметио је да се црне мачке друже с црним мачкама, а да се беле друже с белим.

Покушао је да се спријатељи и с једнима и са другима, али је упркос свим напорима био одбачен и исмејан.

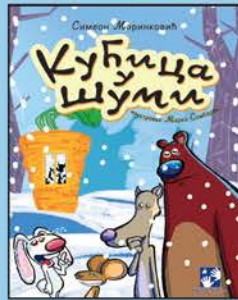
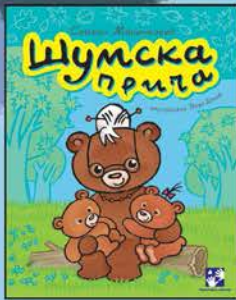
„Боље би ти било да потражиш оне који су исти као ти“, грубо су му говорили.

Мачак је све дуже из прикрајка тужно посматрао како се остале мачке играју и уживају. На крају дана враћао се кући покуњен, жалосно маучући.

Једног топлог летњег дана одлучио је да крене у други део града.

„Сигуран сам да негде постоји неко ко жели да се игра са мном“, мислио је јадни Марко. Изнова је покушавао да се

Шумске приче

Јунаци шумских прича пролазе кроз многе узбудљиве догађаје. Некад су то шаљиве, а некад озбиљне пуστοловине. У њима увек побеђују љубав и добро, а читаоцима се открива груменчић тајне о срећи.

www.kreativnicentar.rs